

РЕШЕНИЕ

№ 448

гр. София, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20221110144336 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК вр. чл. 439 ГПК.

Предявени са обективно кумулативно съединени отрицателни установителни искове с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК вр. чл. 439 ГПК за признаване за установено, че ответникът няма право на принудително изпълнение на следните суми: 1007,64 лв., представляваща дължим остатък по споразумение за доброволно погасяване на задължение от 15.02.2010 г., ведно със законната лихва от 27.12.2010 г.; 80,59 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.03.2010 г. до 22.12.2010 г.; 50 лв. – разноски по делото, за които суми е бил издаден изпълнителен лист от 29.12.2010 г. по ч.гр.д. № 2127/2010 г. по описа на Районен съд – К. и въз основа на който е било образувано и.д. № 2910/2011 г. по описа на ЧСИ Т. Л., към което било присъединено и вземането по изпълнителен лист от 13.01.2016 г. по гр. д. № 3325/2015 г. по описа на ОС – Пловдив в размер на 240 лв., представляващи разноски по делото.

Ищците твърдят, че в качеството им на наследници на починалия на 14.11.2012 г. И.Н. Т., ответникът претендира от тях заплащане на следните суми в условие на разделна отговорност (по ½ от всеки от тях): 1007,64 лв., представляваща дължим остатък по споразумение за доброволно погасяване на задължение от 15.02.2010 г., ведно със законната лихва от 27.12.2010 г.; 80,59 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.03.2010 г. до 22.12.2010 г.; 50 лв. – разноски по делото, за които суми е бил издаден изпълнителен лист от 29.12.2010 г. по ч.гр.д. № 2127/2010 г. по описа на Районен съд – К. и въз основа на който е било образувано и.д.

№ 2910/2011 г. по описа на ЧСИ Т. Л., рег. № 820 в регистъра на Камарата на ЧСИ с район на действие – ОС-Пловдив по отношение на наследодателя на ищите И.Н. Т.. Твърдят, че към изпълнителното дело било присъединено и вземането по изпълнителен лист от 13.01.2016 г. по гр. д. № 3325/2015 г. по описа на ОС – Пловдив в размер на 240 лв., представляващи разноски по делото. Поддържат, че вземанията, предмет на предявените искове са погасени с изтичане на 5-годишна погасителна давност от датата на последното валидно изпълнително действие. Претендират признаване за установено в отношенията между страните недължимостта им на това основание, като молят и за присъждане на разноски по делото.

В срока за отговор ответникът оспорва предявените искове с твърдението, че доколкото, ищите се явяват наследници на починалия Иван Т. и са приели наследството му, същите отговарят за задълженията на наследодателя си. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковите като неоснователни, като претендира и разноски по производството.

Софийски районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

С приетия и неоспорен доклад по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване, с оглед заявеното от ответника становище следните обстоятелства, включени във фактическия състав на спорното право: че в полза на ответника срещу наследодателя на ищите И.Н. Т. е издаден изпълнителен лист от 29.12.2010 г. по ч.гр.д. № 2127/2010 г. по описа на Районен съд – К., за сумите, както следва: 1007,64 лв., представляваща дължим остатък по споразумение за доброволно погасяване на задължение от 15.02.2010 г., ведно със законната лихва от 27.12.2010 г.; 80,59 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.03.2010 г. до 22.12.2010 г.; 50 лв. – разноски по делото, за които суми е бил издаден изпълнителен лист от 29.12.2010 г. по ч.гр.д. № 2127/2010 г. по описа на Районен съд – К. и въз основа на който е било образувано и.д. № 2910/2011 г. по описа на ЧСИ Т. Л.; че към изпълнителното дело е присъединено и вземането по изпълнителен лист от 13.01.2016 г. по гр. д. № 3325/2015 г. по описа на ОС – Пловдив в размер на 240 лв., представляващи разноски по делото.

По делото е приобщено копие на Изпълнително дело и.д. № 2910/2011 г. по описа на ЧСИ Т. Л.. От съдържанието му се установява, че на 10.05.2011 г. е подадена молба от „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД против И.Н. Т. за образуване на изпълнително дело въз основа на изпълнителен лист от 29.12.2010 г. по ч.гр.д. № 2127/2010 г. по описа на Районен съд – К.. Направени са нарочни искания за извършване пълно проучване на длъжниковото имущество и възлагане по чл. 18 ЗЧСИ.

Съдебният изпълнител е отправил искания до НАП – за наличие на осигурителни

доходи и трудови договори, до СВ – гр.София – за изискване на документи за собственост, както и искания за информация за наличието на открити банкови сметки от длъжника до редица търговски банки.

С разпореждане от 23.05.2013 г. е насрочен опис на движими вещи. Изпратена е ПДИ до длъжника И. Т., получена съпругата на длъжника Ц. Т..

Не е спорно, а се установява и от приложеното към ИД удостоверение за наследници, че И.Н. Т. е починал на 14.11.2012 г. и е оставил за свои законни наследници Ц. Д. Т. (съпруга) и К. И. Т., Д. И. Т. и Н. И. Т. – синове. С разпореждане от 24.09.2013 г. и на осн. чл. 429, ал. 2, вр. чл. 428, ал. 3 ГПК в качеството на наследници на длъжника И.Н. Т. са конституирани Ц. Д. Т., К. И. Т., Д. И. Т. и Н. И. Т.. Всеки от наследниците е конституиран за $\frac{1}{4}$ от дълга по изпълнителното дело.

С молби от 30.09.2013 г. Ц. Д. Т. (съпруга) и Д. И. Т. и Н. И. Т. е представили съдебни удостоверения, от които е видно, че последните се отказали от наследството на починалия длъжник. Отказът е вписан по номер 7/16.07.2013 г. в особената книга по чл. 49, ал. 1 ЗН към РС-К.. Отказът от наследство на К. И. Т. е вписан по номер 10/04.10.2013 г. в особената книга по чл. 49, ал. 1 ЗН към РС-К.. С нот. акт от 11.04.2013 г. Ц. Д. Т. (съпруга) и Д. И. Т. и К. И. Т. са прехвърлили собствеността върху 14/16 ид. части от дворно място в полза на Н. И. Т..

С молба от 08.04.2015 г. взыскателя е поискал предприемане на изпълнителни действия- налагане заповест върху трудовото възнаграждение на длъжника И.Н. Т..

С молба от 26.10.2015 г. взыскателя е поискал предприемане на изпълнителни действия- налагане заповест върху трудовото възнаграждение на длъжниците Д. И. Т. и Ц. Д. Т., както и налагане на възбрана върху притежавани от тях недвижими имоти.

С разпореждане от 03.11.2015 г. ЧСИ Т. Л. е приел, че с нот. Акт от 11.04.2013 г. наследниците Ц. Т. и Д. Т. са извършили действие, което несъмнено предполага тяхното намерение да приемат наследството на Д. Т., приел е че е налице приемане на наследство по см. на чл. 49 ЗН и е конституирал Ц. Д. Т. за $\frac{1}{2}$ от дълга и Д. И. Т. за $\frac{1}{2}$ от дълга.

С разпореждане от 03.11.2015 г. е наложен заповест върху трудовото възнаграждение на Ц. Д. Т. и на Д. И. Т. и възбрана в/у 1/8 от дворно място (л. 192 от и.д.).

С постановление от 09.12.2015 г. изпълнителното дело е прекратено спрямо К. и Н. Т.и.

С молба от 26.01.2016 г. взыскателя е поискал насрочване на опис на движими вещи. С разпореждане от 29.01.2016 г. е насрочен опис, който не е извършен. С разпореждане от 05.04.2016 г. е насрочен нов опис. От протокол за опис от оценка на движими вещи от 26.05.2016 г. се установява, че не е осигурен достъп до имота.

С молба от 26.10.2016 г. взыскателят е поискал насрочване на нов опис в дома на

длъжниците.

С разпореждане от 02.11.2016 г. е наложена възбрана върху имот собствен на Ц. Т. и е насрочен опис за движими вещи собственост на двамата длъжника. Видно от протокол от 15.12.2016 г. опис не е извършен.

С молба от 23.01.2019 г. вискателя е поискал извършване на справки и налагане на запори/възбрани. Съответно е направено възлагане по чл. 18 ЗЧСИ.

С молба от 30.03.2022 г. е поискано от длъжниците прекратяване на изп. Дело на осн. чл. 112, ал. 1 ЗЗД. Молбата е отхвърлена.

С постановление от 18.04.2022 г. изпълнителното дело е прекратено на осн. чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявен е отрицателен установителен иск по реда на чл.439, ал.2 ГПК. Предмет на иска е оспорване за недължимост на вземането, основано на обстоятелства, настъпили след приключване на съдебното дирене. Заявените обстоятелства са, че след издаване на изпълнителния лист, поради изтекла погасителна давност вземането е било погасено.

Предвид това, че е предявен от ищеца отрицателен установителен иск, при разпределение на доказателствената тежест съгласно чл.154 от ГПК в тежест на ответника е да докаже, че разполага с вземане в претендирания размер, което подлежи на принудително изпълнение, вкл. извършването на действия по спиране или прекъсване на течащата срещу вземанията погасителна давност по смисъла на ЗЗД.

Не се спори между страните, че за претендираното вземане, което е подлежало на принудително изпълнение е приложима общата погасителната давност.

Спорът между страните е концентриран върху това дали по образуваното изпълнително дело са били извършени действия, които прекъсват давността, съответно настъпила ли е перемпция и изтекъл ли е необходимият срок за погасителната давност за вземането.

Настоящият съдебен състав възприема съдебната практика, съобразно която давността върху вземания, предмет на изпълнително дело, образувано преди 26.06.2015 г., тече от момента на последното валидно изпълнително действие, тъй като давност в изпълнителния процес тече. В този смисъл са и съдебни актове, които застъпват тезата, че отмяната на ППВС № 3/1980 г. има обратно действие (така Решение № 45/30.03.2017 г. по т.д. № 61273/2016 г. по описа на ВКС, Четвърто ГО, Решение № 131/23.06.2016 г. по гр.д. № 5140/2015 г. на ВКС, Четвърто ГО, Решение № 12/02.06.2016 г. по т.д. № 3788/2014 г. на ВКС, Първо ТО, Решение № 451/29.03.2016 г.

по гр.д. № 2306/2015 г. по описа на ВКС, Четвърто ГО, Решение № 269/03.02.2016 г. по гр.д. № 795/2012 г. на ВКС, Трето ГО, Решение № 209/02.02.2016 г. по т.д. № 1248/2013 г. на ВКС, Първо ТО, и други).

С ТР 2/26.06.2015г. по т.д. 2/13 на ОСГТК на ВКС в т.10 е прието, че в хипотезата на чл.433, ал.1, т.8 ГПК, когато взискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, прекратяването на изпълнителното производство става по право като нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие.

В този смисъл следва да се анализира дали е настъпила перемпция по изпълнителното дело (без значение дали съдебният изпълнител е постановил прекратяването, защото перемпцията настъпва по право), съответно от която дата е почнала да тече погасителната давност за вземанията по листа, защото нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие.

Според мотивите на цитираното ТР 2/15 по т.д. 2/13 на ОСГТК на ВКС е прието също, че прекъсва давността предприемането конкретни изпълнителни действия (независимо дали прилагането им е поискано от взискателя или е предприето по инициатива на съдебния изпълнител по възлагане по чл.18 ЗЧСИ), като прекъсват давността – насочване на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитори, възлагане за събиране или вместо плащане, извършване на опис и оценка, назначаване на пазач, насрочване и извършване на продан, но не и действия по образуване на изпълнителното дело, изпращане и връчване на покана за доброволно изпълнение, проучване на имущественото състояние, извършване на справки, набавяне на документи, книжа и др.

По основателността на иска:

В конкретния случай, от доказателствата по приобщеното изпълнително дело и с оглед приетото по-горе се установява, че последното валидно изпълнително действие е от 02.11.2016 г. е наложена възбрана върху недвижим имот собствен на Ц. Т. и е насрочен опис за движими вещи собственост на двамата длъжника. Видно от протокол от 15.12.2016 г. опис не е извършен. Макар да е налице искане за предприемане на изпълнително действие с молба от 23.01.2019 г., с която взискателя е поискал извършване на справки и налагане на запори/възбрани, в периода т 02.11.2016 до 02.11.2018 г. е настъпила перемпция по изпълнителното дело. Давността тече от последното валидно изпълнително действие – което се прие, че е от 02.11.2016 г. Следователно за периода от 02.11.2016 г. до 02.11.2021 г. е настъпила общата погасителна давност за вземанията по изпълнителния лист, поради което искът е изцяло основателен, тъй като исковата молба е депозирана на 26.04.2022 г.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноси имат ищците. Същият е сторил такива за заплатена държавна такса в размер на 50,00 лева и 600 лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска, предявен от **Ц. Д. Т.**, ЕГН ***** и **Д. И. Т.**, ЕГН ***** и двамата с адрес: гр. К., ул. „Д. Б.“ № 6 с правно основание чл.439, ал.2 ГПК против **„ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД**, ЕИК, гр. София, бул. „В.“ № ..., че **Ц. Д. Т.** и **Д. И. Т.** не дължат в условие на разделна отговорност (по 1/2 всеки от тях) на **„ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД** следните суми за които е издаден изпълнителен лист от 29.12.2010 г. по ч.гр.д. № 2127/2010 г. по описа на Районен съд – К., а именно: 1007,64 лв., представляваща дължим остатък по споразумение за доброволно погасяване на задължение от 15.02.2010 г., ведно със законната лихва от 27.12.2010 г.; 80,59 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.03.2010 г. до 22.12.2010 г.; 50 лв. – разноси по делото, въз основа на който изпълнителен лист е образувано и.д. № 2910/2011 г. по описа на ЧСИ **Т. Л.**, поради погасяването на сумите по давност.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК, **„ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД**, ЕИК, гр. София, бул. „В.“ № ... да заплати на **Ц. Д. Т.**, ЕГН ***** и **Д. И. Т.**, ЕГН ***** и двамата с адрес: гр. К., ул. „Д. Б.“ № 6, разноси за настоящото производство за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение в общ размер на **650,00 лева**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____